

Sygnatura akt I Cupr 604/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 22-05-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant: Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 22-05-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa G.W.

przeciwko J. C. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. C. (1) na rzecz strony powodowej G. W. kwotę 6.235,34 zł (sześć tysięcy dwieście trzydzieści pięć złotych 34/100) z ustawowymi odsetkami liczony od kwoty 5.547,46 zł od dnia 01 listopada 2013 r. do dnia 10 lutego 2014 r., od kwoty 6.235,34 zł od dnia 11 lutego 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.500 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. umarza postępowanie w pozostałej części.

I C upr 604/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 11 lutego 2014 r. strona powodowa G. W. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanych solidarnie M.C. i J. C. (1) kwoty 9607,27 zł z odsetkami ustawowymi obliczonymi od kwoty 5813,39 zł od dnia 1 listopada 2013 r. do dnia 10 lutego 2014 r., od kwoty 9607,27 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwana M. C. jest najemcą lokalu położonego we W., przy ul. (...), a za zapłatę należności czynszowych solidarnie z nią odpowiada pozwany J. C. (1). W okresie do 31 października 2013 r. pozwani nie uregulowali należności z tytułu czynszu i opłat za media w wysokości 9607,27 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 13 lutego 2014 r. powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty pozwany J. C. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut przedawnienia, co roszczeń głównych i odsetkowych za okres od 30 kwietnia 2004 r. do 10 lutego 2011 r.

Strona powodowa nie kwestionowała skuteczności zarzutu przedawnienia i na rozprawie w dniu 22 maja 2014 r. cofnęła w części, co do kwoty 3371,93 zł i domagała się ostatecznie kwoty 6235,34 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 5547,46 zł od dnia 1 listopada 2013 r. do dnia 10 lutego 2014 r., od kwoty 6235,34 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwana M. C. wynajmowała od strony pozwanej G. W. lokal mieszkalny położony we W. przy ul. (...). Razem z nią w lokalu zamieszkiwał pełnoletni domownik – pozwany J. C. (2).

(bezsporne)

Wysokość zobowiązań pozwanych ze stosunku najmu wynosiła:

- wg stanu na koniec lutego 2011 r. – 2048,80 zł
- od marca 2011 r. do maja 2011 r. – 286,84 zł miesięcznie,
- od czerwca 2011 r. do września 2011 r. – 288,89 zł miesięcznie,
- od października 2011 r. do lutego 2012 r. – 319,94 zł miesięcznie,
- od marca 2012 r. do września 2012 r. – 324,71 zł miesięcznie,
- od października 2012 r. do stycznia 2013 r. – 355,36 zł miesięcznie,
- w lutym 2013 r. – 367,21 zł,
- od marca 2013 r. do czerwca 2013 r. – 371,35 zł miesięcznie,
- od lipca 2013 r. do października 2013 r. – 372,43 zł miesięcznie

(bezsporne – por. kartoteka – k. 8-10)

Pozwani posiadali nadwyżkę po rozliczeniu mediów w kwotach:

- 7,09 zł ustaloną na dzień 10 lipca 2013 r.,

(bezsporne – por. kartoteka – k. 8-10)

Pozwani posiadali niedopłaty po rozliczeniu mediów w kwotach:

- 4,59 zł wg stanu na 1 marca 2011 r.,
- 532,76 zł wg stanu na 1 listopada 2011 r.,
- 0,28 zł wg stanu na 1 kwietnia 2012 r.,
- 8,35 zł wg stanu na 10 czerwca 2012 r.,
- 0,14 zł i 90,72 zł wg stanu na 10 lipca 2013 r.

(bezsporne – por. kartoteka – k. 8-10)

Pozwani dokonali wpłat na poczet czynszu bieżącego:

- w dniu 23 marca 2011 r. w kwocie 228 zł i 633 zł,
- w dniu 19 kwietnia 2011 r. w kwocie 70 zł i 211 zł,
- w dniu 30 maja 2011 r. w kwocie 140 zł i 422 zł,
- w dniu 1 lipca 2011 r. w kwocie 140 zł i 211 zł,

- w dniu 1 września 2011 r. w kwocie 80 zł i 220 zł,
- w dniu 31 października 2011 r. w kwocie 422 zł i 210 zł,
- w dniu 11 stycznia 2012 r. w kwocie 80 zł i 220 zł,
- w dniu 7 lutego 2012 r. w kwocie 215 zł i 85 zł,
- w dniu 6 marca 2012 r. w kwocie 220 zł i 90 zł,
- w dniu 2 lipca 2012 r. w kwotach 1276,52 zł i 621,76 zł,
- w dniu 12 września 2012 r. w kwocie 160 zł i 78 zł,
- w dniu 7 listopada 2012 r. w kwocie 422 zł,
- w dniu 22 marca 2013 r. w kwocie 380 zł,
- w dniu 31 maja 2013 r. w kwocie 300 zł,
- w dniu 23 września 2013 r. w kwocie 380 zł

(dowód: bezsporne – por. kartoteka – k. 8-10)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że pozwany J. C. (1) był zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda czynszu najmu i opłat za zużyte media (por. art. 659 kc i art. 688¹ § 1 kc). Wysokość miesięcznych stawek czynszu i opłat nie były sporne, albowiem pozwany nie kwestionował danych wskazanych w kartotece dołączonej do pozwu.

W toku sprawy pozwany podniósł zarzut przedawnienia, który skutkowało częściowym cofnięciem pozwu. Zgodnie z art. 118 kc termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe wynosi trzy lata i stosownie do art. 120 § 1 kc należy go liczyć od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Roszczenie o zapłatę czynszu za dany miesiąc stawało się natomiast wymagalne w dziesiątym dniu danym miesiąca (por. art. 669 § 2 kc). Wobec tego strona powodowa zachowała prawo dochodzenia roszczeń za okres od marca 2011 r. włącznie. Roszczenie za ten miesiąc przedawniłoby się w dniu 10 marca 2014 r., ale powód przerwał bieg terminu przedawnienia (por. art. 123 § 1 pkt 1 kpc) w dniu 11 lutego 2014 r.

Z niekwestionowanej przez strony kartoteki dołączonej do pozwu wynikało, że w okresie od marca 2011 r. do października 2013 r. włącznie zadłużenie pozwanego wynosiło 10651,72 zł, a z niedopłatą za media 11281,47 zł. W tym samym okresie pozwany zapłacił łącznie kwotę 7515,28 zł. Zgodnie z art. 451 § 3 kc spełnione świadczenie należało zaliczyć w pierwszej kolejności na poczet długu najdawniej wymagalnego. Z kwoty zapłaconej kwotę 2048,80 zł należało więc zaliczyć na poczet długu istniejącego na dzień 10 lutego 2011 r. W dacie wpłat dług ten nie był jeszcze przedawniony. W związku z tym na poczet długu obecnie przedawnionego należało zaliczyć wpłaty do 1 lipca 2011 r. włącznie (na poczet długu nie przedawnionego pozostawała kwota 6,20 zł wpłacona 1 lipca 2011 r.). Pozostałe wpłaty w łącznej kwocie 5466,48 zł zaliczono natomiast na poczet długu obecnie nie przedawnionego. Wobec tego pozwanemu do zapłaty pozostawała kwota 11281,47 zł – 5466,48 zł, tj. 5814,99 zł. Powód domagał się natomiast kwoty niższej, tj. 5547,46 zł. Taką też kwotę zasądzono, jak w pkt I wyroku.

Na podstawie art. 481 kc strona powodowa mogła domagać się także odsetek za opóźnienie w zapłacie. Suma odsetek zaległych od czynszu nie zapłaconego w terminie wynosiła 687,88 zł. Sąd obliczył ją w ten sposób, że jako podstawę obliczenia przyjął kwoty wynikające z kartoteki dołączonej do pozwu, a dla ustalenia terminu opóźnienia daty wpłat

dokonanych od 1 lipca 2011 r. włącznie w odniesieniu do czynszu ostatecznie zapłaconego, datę 31 października 2013 r. w odniesieniu do czynszu nie zapłaconego (datą początkową opóźnienia był zawsze 11 dzień danego miesiąca). Ponadto powodowi należały się dalsze nieskapitalizowane odsetki od kwoty 5547,46 zł od 1 listopada 2013 r. do dnia zapłaty.

O odsetkach od odsetek orzeczono na podstawie art. 482 kc od dnia wytoczenia powództwa.

W części, co do pozwu cofniętego umorzono postępowanie na podstawie art. 355 § 1 kpc, jak w pkt II wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 kpc, zasądzając na rzecz strony powodowej zwrot części opłaty sądowej od pozwu i kosztów zastępstwa procesowego proporcjonalnie do wyniku procesu.